

SỐ 28

PHẬT NÓI KINH VIÊN SANH THỌ

Hán dịch: Đời Tống, Đại sư Thi Hộ.

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ cùng đông đủ chúng Bí-sô. Bấy giờ Đức Phật bảo các Bí-sô:

–Các vị nên biết, trong cõi Tam thập tam thiên có một cây đại thọ tên là Viên sanh. Cây này rễ lan rộng đến năm do-tuần, cao đến một trăm do-tuần, cành lá bao phủ năm mươi do-tuần. Chúng Thiên tử ở đó đúng thời đến bên gốc cây để thưởng ngoạn, lá cây Viên sanh úa vàng, lúc ấy các Thiên tử thấy vậy liền sanh vui mừng hỗn hởi. Sau đó không bao lâu, lá cây Viên sanh sẽ rụng. Các chúng Thiên tử đúng thời đến quanh bên gốc cây để thưởng ngoạn, càng thêm vui thích thú. Lại nữa, chẳng bao lâu thì lá cây sẽ mọc lại, che phủ phía trên để trang điểm cho cây, các chúng Thiên tử đúng thời đi dạo quanh gốc cây để thưởng ngoạn, càng tăng thêm vui thú. Thêm nữa, chẳng bao lâu thì cây kết ra mạng lưới, các chúng Thiên tử đúng thời đến bên gốc cây để thưởng ngoạn, thấy việc như vậy càng tăng thêm vui mừng. Chẳng bao lâu thì cây nở nụ như mỏ chim, các chúng Thiên tử đúng thời đi thưởng ngoạn, lại càng tăng thêm vui thích. Rồi chẳng bao lâu thì cây nở hoa như cái bát, các chúng Thiên tử đúng thời đến quanh gốc cây để thưởng ngoạn, lại càng tăng thêm vui thích bội phần. Lại nữa, chẳng bao lâu thì cây nở hoa tròn trịa; hoa này thanh tịnh, thật đẹp, hương thơm khác thường. Gió nhẹ thổi vào hoa làm hương thơm tỏa ngát cả năm mươi do-tuần.

www.daitangkinh.org

Khi có gió lớn thổi thì hương thơm tỏa ngát cả trăm do-tuần. Hoa này lại có ánh sáng thù diệu chiếu đến tám mươi do-tuần. Cây ấy khi đã nở hoa, chúng Thiên tử thấy cây nở hoa rồi càng thêm vui mừng hơn trước. Vào thời gian bốn tháng mùa hạ, họ ở quanh bên gốc cây để hưởng thụ sự vui sướng.

Đức Phật bảo các Bí-sô:

–Các vị nên biết, cây Viên sanh ấy có những việc như vậy: hoa đẹp, hương thơm khác thường, ai cũng ưa thích. Các vị, chúng Thanh văn cũng lại như vậy. Nếu lúc cây mới có lá vàng úa thì liền biết vị Thanh văn mới phát tín tâm xuất gia theo đạo. Lại nữa, lúc lá của cây ấy bắt đầu rụng thì như vị Thanh văn cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa thành tướng Thanh văn. Thêm nữa, khi lá của cây ấy mọc lại thì như vị Thanh văn nhàm chán các dục, bỏ pháp bất thiện, xa lìa các thứ tư duy phân biệt, đạt được Sơ thiền, được định Ly sanh hỷ lạc.

Lại nữa, khi cây ấy kết sanh mạng lưới thì như vị Thanh văn tướng bên ngoài thì vắng lặng, tâm bên trong thì an trụ tịch tĩnh, xa lìa các tư duy, định tâm vào một tướng, được thiền định thứ hai: định Sanh hỷ lạc.

Lại nữa, khi cây ấy nở nụ như mỏ chim thì như vị Thanh văn lìa các hỷ ái, thân được nhẹ nhàng, thư thái, diệu lạc, đạt được thiền thứ ba: định Ly hỷ diệu lạc.

Lại nữa, khi cây ấy nở hoa như cái bát thì như vị Thanh văn trừ bỏ tất cả sâu khổ, hỷ lạc, trụ tâm bình đẳng, đạt được thiền thứ tư: định Xả niệm thanh tịnh.

Lại nữa, khi cây ấy nở hoa tròn tựa vi diệu, mùi thơm khác thường, bay khắp, ai cũng yêu thích, thì như vị Thanh văn đã dứt hết các lậu, vô lậu tăng trưởng, chứng quả Vô học, không còn thọ sanh lại nữa, được nhân thiên chiêm ngưỡng, kính trọng, thọ sự cúng dường lớn. Cũng giống như lúc cây Viên sanh nở hoa vậy.

Đức Phật bảo các Bí-sô:

–Các vị nên biết, các chúng Thiên tử ở Tam thập tam thiên mỗi vị đều có sắc tướng trang nghiêm, tốt đẹp thù thắng, trang sức nhiều cách. Họ ở trong Thiện pháp đường, tập hội vây quanh để nghe Thiên chủ Đế Thích tuyên nói Diệu pháp.

Này các Bí-sô, các vị đều được quả chứng thanh tịnh viên mãn,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phạm hạnh đầy đủ, ai thấy cũng đều kính trọng, đang vây quanh Đức Thế Tôn để nghe và thọ trì diệu pháp, cũng giống Thiên chúng kia không khác.

Bấy giờ các Bí-sô nghe Đức Phật tuyên nói về cây Viên sanh xong, ai nấy trong lòng cũng hoan hỷ, phấn khởi, tín thọ phụng hành.

